

Κοινωνική οικονομία: Μια νέα προοπτική

Η Κοινωνική Επιχειρηματικότητα, ως βασικός κορμός της κοινωνικής οικονομίας, λειτουργεί ως ένας ισχυρός παράγοντας μόχλευσης πλούτου ιδεών και κοινωνικής καινοτομίας. Η κοινωνική οικονομία και η κοινωνική επιχειρηματικότητα μπορούν να οδηγήσουν τις τοπικές κοινωνίες σε υψηλούς δείκτες κοινωνικής συνοχής και βιώσιμης ανάπτυξης.

Η κοινωνική επιχειρηματικότητα γνωρίζει άνθηση παγκοσμίως, και αναδύεται εκεί όπου το κράτος αποδεικνύεται ανεπαρκές. Εκτιμάται ότι το 10% των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, με 11.000.000 θέσεις εργασίας και 5,9% εργαζόμενους συνολικά απασχολούνται στην Κοινωνική Οικονομία.

Σήμερα, η Κοινωνική Οικονομία αποτελεί ένα άκρως ελπιδοφόρο πεδίο για την αντιμετώπιση προβλημάτων που απορρέουν από την πρόσφατη εξέλιξη των κοινωνικών και οικονομικών συστημάτων. Η διεθνής εμπειρία έχει αποδείξει ότι οι οργανώσεις της κοινωνικής οικονομίας είναι σε θέση να παρέχουν «ευφυείς» λύσεις στις κοινωνικές και άλλες ανάγκες σε τοπική ή εθνική κλίμακα, που δεν καλύπτονται από το κράτος ή την αγορά. Σε όλες τις χώρες, στις οποίες λειτουργεί η κοινωνική οικονομία, εξυπηρετεί πρωτίστως τα άτομα που αναζητούν πρακτικές και άμεσες απαντήσεις στις δυσκολίες της καθημερινής ζωής, με τις οποίες έρχονται αντιμέτωποι (απασχόληση, διατροφή, υγεία, περιβάλλον, οικονομική αβεβαιότητα, στέγη κ.α.).

Οι κοινωνικές επιχειρήσεις μπορούν να έχουν σημαντική συμβολή στην περιφερειακή, κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Μάλιστα, η αύξηση της ανεργίας και οι επιπτώσεις της παρατεταμένης ύφεσης διευρύνουν τους τομείς δυναμικής παρέμβασης και ανάπτυξης της κοινωνικής οικονομίας.

Παρά το νέο θεσμικό πλαίσιο η ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας αντιμετωπίζει μεγάλα προβλήματα με σημαντικότερο την πρόσβαση στη χρηματοδότηση των αναγκαίων επενδύσεων.

Για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος απαιτείται η παροχή χρηματοδοτικής στήριξης, ώστε να ενισχυθούν οι υφιστάμενες και να δημιουργηθούν νέες κοινωνικές επιχειρήσεις.

Τα σημαντικότερα κοινωνικά προβλήματα της ελληνικής περιφέρειας σχετίζονται με τον αυξανόμενο κοινωνικό αποκλεισμό και διαχωρισμό, με την μακροχρόνια έξοδο από την αγορά εργασίας, με τη διεύρυνση των ευπαθών ομάδων και των ατόμων τους, με την απομάκρυνση από τις κοινωνικές διεργασίες περιθωριοποιημένων ομάδων, με την όξυνση των προβλημάτων σε ειδικές περιοχές στα αστικά κέντρα και στον υπαίθρο χώρο, που βιώνουν την κοινωνικό οικονομική και περιβαλλοντική υποβάθμιση και τη δημογραφική συρρίκνωση. Επίσης, ολοένα και περισσότερα άτομα θίγονται από τη φτώχεια και αντιμετωπίζουν προβλήματα πρόσβασης σε ζωτικής σημασίας υπηρεσίες, όπως είναι η υγεία, λόγω της αδυναμίας ασφάλισή τους και λόγω δραματικής πτώσης των οικογενειακών εισοδημάτων.

Κατά την άποψή μας, οι κοινωνικές επιχειρήσεις, κινούμενες στον τρίτο τομέα της οικονομίας, δύναται να προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες σε μία σειρά από τομείς όπως η κοινωνική πρόνοια, το περιβάλλον, η υγεία, η εκπαίδευση, ο πολιτισμός, ο αθλητισμός, η παραγωγή παραδοσιακών και άλλων προϊόντων (π.χ. γυναικείοι συνεταιρισμοί) κ.α. Λόγω της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης έχουν δημιουργηθεί σημαντικά κενά στην προσφορά υπηρεσιών κοινωνικής υποστήριξης, τα οποία δύναται να καλύψουν οι εν λόγω επιχειρήσεις. Επίσης, η μείωση της ανεργίας μπορεί να επέλθει από τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων από ανέργους.

Του **Αθανάσιου
Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών
Βορείου Ελλάδος